

У фігурної газети є назва і девіз. Рекомендується спочатку намалювати малюнок, прикрасити його, вирізати, після чого вписувати в газету статті. Статті можуть бути написані на листах паперу і вклеєні в газету, або бути написані безпосередньо на аркуші газети. Як і в інших видах газет, статті пишуться друкарським шрифтом. Допускається, коли статті написані різними за розміром шрифтами, проте робити цього не рекомендується. У разі, коли статті пишуться безпосередньо на аркуші фон газети (або тих місць на яких написані статті) необхідно вибирати світлим. Форма газети, її назва і девіз мають бути зв'язана між собою і вмістом статей. Статті мають бути відокремлені один від одного рамочкою або вільним місцем.

За основу об'ємної газети можна узяти будь-яку річ (що має об'єм), наприклад: повітряну кульку, шапку, стілець і так далі, або виготовити основу самому, наприклад: склеєний куб, набита тирсою тканина і так далі. Газета має назву і девіз. Форма газети, її назва і девіз мають бути зв'язана між собою і вмістом статей. Статті пишуться на листках паперу друкарськими буквами і прикріплюються (клеєм, нитками) до основи (окрім виняткових випадків, типа надувної кульки, коли статті можна писати прямо на йому) [1].

Висновок. Не дивлячись на те, що верстка «вручну» здається пережитками минулого століття, проте вона актуальна до цих пір з наступних причин: не завжди є можливість узяти з собою комп'ютер (а так само принтер, камеру, сканер); принципи ручної верстки і верстки на комп'ютері абсолютно однакові, тому освоївши ручну верстку, ви без проблем пересядете за видавничі системи. Наведені вище загальні вимоги до верстки газетного видання становлять основу газетного дизайну, візуально-змістового наповнення друкованого виду. Під час верстки, як правило, використовується програмне забезпечення ADOBE INDESIGN CS [4], висвітлення особливостей роботи з яким становитиме перспективи наших подальших розвідок.

ЛІТЕРАТУРА

1. Галкин С. И. Оформление газеты и журнала: от элемента к системе. – М., 1984, – С.12. 5.
2. Дизайн периодических изданий // Под ред. Э.А.Лазаревич. – М., 2001. – С.56-59.
3. Картер М. Современный дизайн газет. – М., 1998. – 125 с.
4. Сандберг Ф. Дизайн и верстка газеты. Пять простых шагов к совершенству // Pro Media. – 2003. – 16 мая

Шандрук В.

Науковий керівник – доц. Кондратюк В.Л.

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ УЧНІВ НА УРОКАХ СТОЛЯРНОГО ВИРОБНИЦТВА

Постановка проблеми. Метою трудового навчання є формування технічно та технологічно освіченої особистості, підготовленої до життя та активної трудової діяльності в умовах сучасного високотехнологічного інформаційного суспільства, життєво необхідних знань, умінь і навичок ведення домашнього господарства, забезпечення умов для професійного самовизначення учнів, вироблення в них навичок творчої діяльності, виховання культури праці.

Трудове навчання в сучасній школі сприяє формуванню в учнів компетентностей, а саме:

- технічного і технологічного кругозору;
- культури праці та побуту;
- самостійного та критичного мислення;
- розвитку особистісних якостей, потрібних людині як суб'єкту сучасного виробництва і культурного розвитку суспільства, виховання відповідальності за результати власної діяльності [5, с.138].

Дослідження науковців засвідчили, що творчість — це досить складний і своєрідний процес, якому можна навчитися. Для цього необхідно виявити його закономірності, на основі яких можна створити певні методи або прийоми. Сьогодні поширеною є думка про те, що для піднесення предмета й методики його викладання на належному науково-методичному рівні, треба повернутися до технологій проектного навчання, в основу якої має бути покладена творча діяльність учнів, зорієнтована на вільний вибір ними об'єкта проектування.

На часі є актуальною проблема розвитку творчих здібностей школярів на уроках трудового навчання. Адже, за своєю сутністю, це – предмет творчий, тому при його вивченні необхідно змістити акценти від фактично ремісничого навчання до формування та розвитку творчої ініціативи.

Аналіз актуальних досліджень. Проблеми творчості присвятили свої праці Дж. Гілфорд, Л. С. Виготський, І. П. Волков, Дж. Піаже, С. Л. Рубінштейн, З. Фрейд, Е. Торренс, А. Т. Шумілін. Проблемою розвитку творчих здібностей учнів займаються М. Алейніков, Н. Бібік, Г. Касьянова, Н. Ляшова, С. Пальчевський, К. Приходченко, В. Рагозіна, О. Савченко, І. Теплицький, В. Тименко, Л. Шпак та ін. Велика увага даному питанню приділяється і сучасними українськими вченими: М. Боришевський, В. Доротнюк, О. Кульчицька, В. Моляко, С. Максименко, Є. Чорний. У науковій літературі розкрито окремі аспекти проблеми розвитку творчих здібностей школярів на уроках трудового навчання (Я. Коменський, А. Макаренко, Й. Песталоцці, С. Русова, Г. Сковорода, К. Ушинський).

Актуальність дослідження проблеми творчого розвитку школярів зумовлена такими факторами: по-перше – потреба у зростанні творчих ресурсів дитини в умовах глобалізації суспільства; по-друге – необхідність активізації творчої активності у всіх сферах конструктивної діяльності у зв'язку з прискоренням розвитку всіх сфер духовного і матеріального виробництва в суспільстві; по-третє – провідна роль творчості як суб'єктивного й об'єктивного факторів розвитку загальної і, зокрема, художньої культури самої особистості учня.

Мета статті – розглянути процес формування творчих здібностей учнів на уроках столярного виробництва.

Виклад основного матеріалу. Про творчість говорять і пишуть багато. І на це є свої причини. Розвиток науки і техніки, темпи науково-технічного прогресу такі, що цілком необхідно постійно "постачати" науку і техніку новими ідеями, будувати нові проекти. Творчі можливості людини стають все більш і більш серйозним джерелом розвитку промисловості і сільського господарства. Щоб вирішувати завдання всебічного удосконалення життя, розвитку суспільства, необхідно максимально адаптуватися до наслідків науково-технічної революції і в той же час передбачити особливості його подальшого розвитку. Тут потрібна саме творча думка [3, с.20].

Можна без особливого перебільшення сказати, що сьогодні творчість стає необхідним інструментом професійного і побутового існування. Творчість потрібна і для створення нової техніки, нових приладів, нової апаратури, і для передбачення, і для планування, і для наукових досліджень, і для найбільш успішного вирішення побутових проблем тощо [2, с.95].

І тому перед школою XXI століття стоїть завдання – виховання всебічної, гармонійної та творчої особистості. І дуже важливо правильно організувати цей процес.

На жаль, сучасна масова школа ще зберігає нетворчий підхід до засвоєння знань. Ще доволі часто навчання зводиться до запам'ятовування і відтворення прийомів дії, типових способів вирішення завдань. Одноманітне, шаблонне повторення одних і тих же дій відбиває потяг до навчання. Діти позбавляються радості відкриття і поступово можуть втратити здатність до творчості.

Тому проблема творчих здібностей – одна із найбільш актуальних проблем у вихованні. З нею пов'язаний ряд гострих питань, за якими до цього часу проводяться дискусії і рішення яких має особливе значення для педагогічної практики.

Творче мислення – це такий різновид мислення, результатом якого є створення суб'єктивно чи об'єктивно нових ідей в галузі науки, техніки, життя, і за своєю природою воно є дивергентним, тобто таким, яке передбачає багатоваріантність та відкритість процесу пізнання. Його можна уявити як сукупність рис, проявів, якостей, інтелектуальних умінь, дій та операцій, серед яких можна назвати:

- 1) пошук та формулювання пізнавальної проблеми;
- 2) пошук її розв'язання;
- 3) операції узагальнення (індукції), порівняння, аналізу;
- 4) акт встановлення зв'язку між різнорідними явищами;
- 5) вміння змінювати функції предметів та явищ, виявляти семантичну гнучкість мислення;
- 6) бісоціювання ідей;
- 7) абстрагування тощо [2, с.112].

Як відомо, готовність до творчої діяльності складається з трьох основних компонентів: мотиваційного, змістового, емоційного. Саме мотиваційний компонент є провідним у творчій навчально-трудої діяльності, створює опору для втілення двох інших його складових.

Наведемо дидактичні засоби, які стимулюють вираження творчості в дітей.

1. Розвивальні ігри, які дитина засвоює особисто.

Результати застосування дидактичних засобів: дитина розвиває здібності до асоціативного мислення, може встановлювати структуру і системні зв'язки ігор, співвідношення між цілим і часткою, системою як носієм надсумарних якостей. Це основа майбутніх якостей, необхідних для конструкторської та винахідницької діяльності, обов'язкові якості вченого.

2. Ознайомлення з логікою системного аналізу через спілкування дитини з дорослими.

Результати застосування дидактичних засобів: розуміння співвідношень між системою і підсистемою, системою і надсистемою, послідовності явищ, призначення предметів та явищ згідно з їх властивостями.

3. Ознайомлення з доступними елементами теорії вирішення винахідницьких задач та їх використання для розв'язання побутових проблем, зрозумілих дітям. Засвоєння основних засобів теорії вирішення винахідницьких задач: системного оператора "розмір, час, швидкість, вартість" і його використання для зміни уявлень про доступні дітям предмети, явища; прийоми подолання протиріч, зрозумілі дітям, прийоми та методи фантазування. Мозковий штурм, метод "маленьких чоловічків", метод фокальних об'єктів, фантограма, пошук і використання ресурсних можливостей.

Результати застосування дидактичних засобів: уміння проводити системний аналіз, самостійно визначати головну і допоміжні функції, сформулювати ідеальний кінцевий результат. Знання основних методів та прийомів фантазування, вміння використовувати їх при розв'язуванні побутових проблем.

4. Перехід від навчання через гру до навчання через запам'ятовування. Навчання стає усвідомленою метою. Використання типових прийомів розв'язання суперечностей для вирішення побутових проблем і проблем трудової діяльності школяра; місцевої якості; об'єднання; асиметрії; універсальності; попередньої дії; зробити "навпаки"; динамічності; часткової або надмірної дії; використання механічних коливань; обертання шкоди у користь; зворотного зв'язку; посередника; самообслуговування; копіювання; зміни фарби; відкидання та регенерації часток; однорідності. Розвиток творчої уяви за допомогою символічної аналогії.

Результати застосування дидактичних засобів: знання методів і засобів асоціативного пошуку, доступних типових прийомів подолання суперечностей та їх використання для розв'язання побутових проблем через подолання суперечностей. Вміння звільнитися від психологічної інерції, пов'язаної з однозначністю використаних назв та уявлень про предмети та явища, націленість на множинність варіантів мислення.

5. Ознайомлення з світом техніки, її місцем у розвитку суспільства. Складові частини технічних систем. Закон повноти технічних систем і його схематичне відображення. Доступні природні та фізичні явища, і їх використання для створення винаходів. Вплив відкриттів і винаходів на розвиток суспільства, його добробут. Пояснення змісту правових понять: винахід, промисловий зразок, раціоналізаторська пропозиція. Вирішення винахідницьких задач з відтворення найбільш значущих в історії людства винаходів: від списа до парового двигуна. Якісні творчої особистості (на прикладах з життя та творчої діяльності відомих вчених та винахідників) [1, с. 58].

Результати застосування дидактичних засобів: уявлення про технічні системи, їх складові частини і їх використання. Знання історії техніки і їх значення для розвитку людини і суспільства. Розуміння суті відкриття, винаходу, раціоналізаторської пропозиції, знання якостей, необхідних для успішної творчої діяльності. Вміння виявляти технічну задачу з проблемної ситуації, з'ясувати дії та властивості, потрібні для досягнення мети, спрямованої на вирішення задач. Вміння знайти ідею нового технічного засобу та виготовити його модель з доступних матеріалів.

Висновки. Для створення атмосфери творчої діяльності повинна бути використана система позитивних мотивів і стимулів. Проблема обґрунтування та застосування системи мотивів і стимулів, що сприяють більш повному розкриттю в учнів ініціативи, творчості, зараз стоїть дуже гостро. Організацію творчої діяльності, форми її стимулювання треба розглядати з позиції активізації особистісних якостей учнів.

Отже, щоб навчити учнів працювати творчо, потрібно проводити уроки, реалізуючи такі компоненти: мотиваційний (стимулювання підвищення емоційності, зміцнення сенсорної чутливості, розвитку, уяви, фантазії); пізнавальний (інформаційно-когнітивний); ментальний (неповторність, індивідуальність); практичний (уміння, навички, самостійна творча діяльність).

ЛІТЕРАТУРА

1. Вихрущ А.В. Трудова підготовка учнів у загальноосвітніх школах України (XIX - початок XX століття). - К., 2011. - 199с.
2. Волков І.П. Вчимо творчості // Педагогічний пошук / Упор. І.М. Баженова - К., 1988. - С. 90-126.
3. Выготский Л. С. Воспитание творчества, эстетического суждения и технических навыков / Л. С. Выготский // Педагогическая психология. – М. : Педагогика, 1991. – 480 с.
4. Кондратьева С.В. Відродження народних традицій з обробки матеріалів на уроках трудового навчання // Трудова підготовка в закладах освіти. -2008. -№4.-С. 18-21
5. Савченко О. Я. Розвивай свої творчі здібності : навчально-методичний посібник для молодших школярів / О. Я. Савченко. – К.: Освіта, 1993. – 224 с.

Чернецький М.

Науковий керівник - доц.Рак В.І.

ПЕДАГОГІЧНІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНОЇ ДОШКИ SMART BOARD У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

На сьогоднішній день на ринку активно розвиваються новітні технології, які роблять наше життя більш комфортним. Нині неможливо уявити людину, яка не користується гаджетами, такі як: смартфони, планшети, портативні комп'ютери, смарт-годинники. У закладах освіти традиційні методи навчання стають мало ефективними, не впроваджуючи інноваційних технологій в навчальний процес, учнів важче залучити до навчальної діяльності.

Для покращення якості освітнього процесу, необхідно буде інтегрувати сучасні інтерактивні технології.

У провідних зарубіжних навчальних закладах активно використовують технології Smart, використовуючи продукти одноіменної компанії SMART. Одна з найбільших і успішних розробок компанії є